

Babalar Günü Her Gündür

– cltttynl · 18 Haziran 2012

Hafta sonu babalar günüydü. Herkes babasının babalar gününü kutlarken babası vefat etmiş olanlar babalarının yerine koydukları amcalarının, dayılarının bayramını kutladılar. Ya babalarının yerine birilerini koyamayanlar ne yaptılar?

Babalarını yad ederek babalarını gönüllerinde yaşadılar. Hani bir söz vardır “Baba çınar ağacı gibidir, Meyvesi olmasa da gölgesi yeter” diye ne güzel bir söz değil mi? Gerçekten de öyledir babanın gölgesi bile bazen içimizin rahatlamasına yeterlidir.

Babaların, annelerin, öğretmenlerin bir güne sığdırılmasına karşıyım neden mi?

Çünkü onlar bize sadece bir gün sahip çıkmıyorlar ki neden biz onları bir güne sığdırıyoruz anlamış değilim. Yozgat'ta babalar günü babamdan uzak geçirdiğim ilk babalar günüm değildi lakin babamdan uzak olmak babalar gününde bana kendini iyice hissettirtti. Bir de hiç baba sevgisi görmemiş kardeşlerimiz var ben bu duyguları hissederken biraz da onları düşündüm acaba onlar bugünü nasıl geçirdi? Kimler onları ziyaret etti de,

“Sizin babanız olmayabilir fakat ben hepinizin babasıyım” dedi. Merak ettim acaba o yetiştirme yurtlarına kalan kardeşlerim nasıl geçirdi bugünü? Çok zor babasız yaşamak, her şeyde bir şeyler eksik olarak yaşayabilmek gerçekten çok zor.

Kaç gündür kültürden bahsediyorum aslında bu da kültür yoksulluğunun bir gösteresidir. Nasıl mı? Mesela babalar gününde yetiştirme yurdun da ki çocuklar huzurevindeki yaşlıların yanına götürülerek babalar günü kutlanabilirdi. Bir yanda evlatları olmayan yaşlı teyzeler ve amcalar bir yanda babaları olmayan yetim çocuklar aynı çatı altında toplanarak o günü anlamlı kıldırabilirdik.

Yozgat'ta her şey çok farklı ilerlemekte yerim deyinde ise hiç kimseye söz kâr etmiyor. Her şey farklı ilerlemekte en küçük bir şeyden bile büyük faaliyetler gerçekleşebileceğimiz yerde hep büyüklerin gözlerine girmek için büyük işler yapacağımıza dair sözler vererek hiçbir şeyi gerçekleştiriyoruz.

Yozgat hepimizin diyoruz ama lafta, bir türlü sahip çıkamıyoruz. Yetim çocuklarımıza sahip çıkamadığımız gibi şimdi birileri , hayır canım biz sahip çıkıyoruz, yemeklerini veriyoruz, harçlıklarını veriyoruz, diyecekler ama yemek vermek , harçlık vermek onlara sahip çıkmak anlamına gelmez.

Yetimler başlarını okşayacak babalar ister, her gelen karınlarını doyurmuştur ama hiç kimse onların yüreklerinde ki baba şefkatini dolduramamıştır çünkü o boşluğu herkes dolduramaz.

Baba olmak herkese has bir özellik değildir. Her çocuğu olan da baba değildir zaten. Baba başkadır babalık yapmak başkadır. Babalık yavrunun her derdinde ona kendi varlığını hissetmesi ve uzaklarda da bile olsa ona yanında olduğunu hissettirebilmektir. Babalık bambaşka bir şeydir yani bambaşka... Benim için her gün babalar günüdür çünkü benim babam bana sadece bir gün değil her gün sahip çıkmakta ve her daim yanımda olduğunu hissettirtmektedir. Her daim yanımda olan babamın her gün babalar günü kutlasam az gelir buradan öncelikle babamın ve bana babam gibi olmasa da baba gibi davranan herkesin babalar gününü her gün kutluyorum.... Vesselam....